

τὸ μονοπώλιον τῶν ἡρώων μόνων τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἐποποιίας· ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ καὶ ἡμεῖς πρὸ πάντων αἱ ἀκροαζόμεναι γυναῖκες, ὑμεῖς καθ' ἑκάστην τοῦ βίου ὥραν ἔχετε ἀνάγκην νὰ δεικνύητε ἡρωϊσμόν, νὰ καθυποβάλλησθε εἰς θυσίαν· σὺ ὁ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου κερδαίνων τὸν ἄρτον, ὑμεῖς οἱ ἐν τῇ ἀδύτῳ τῆς οἰκιακῆς ἐστίας ἀμυθῆτους ἐγκρύπτοντες θλίψεις, μάθετε ὅτι ὁ ἡρωϊσμός εἶναι τὸ κοινὸν ἀγαθόν, εἶναι τὸ κοινὸν κτήμα. Πῶς δὲ θὰ δημιουργήσωμεν αὐτό; Ἄ! πρὸς τοῦτο σὺ δόλως ἀμνηχανῶ· ἡ Γαλλία εἶναι τοῦ ἡρωϊσμοῦ ὁ τόπος· ἐπὶ τοῦ μεσαίωνας ἔλεγον περὶ τῆς Γαλλίας ὁμιλοῦντες ἡ εὐθόδικος Γαλλία· «La France droiturière». Ἀπέβαλεν ἄρα γὰρ σήμερον τὰ πλεονεκτήματα ἐκεῖνα, ὧν ἕνεκα τοῦ ἐνδόξου τούτου παρωνύμου ἡξιώθη; Ἐὰν ἀπώλετε ταῦτα, θὰ δυνηθῇ πάντως νὰ ἐπανακτίσῃται αὐτὰ, διὰ τίνος ὁμοῦς τρόπου θὰ διενεργήτῃ τὴν ἀνάκτησιν ταύτην; Ἰδοὺ φίλοι! θελεῖ ἐπανακτίσῃται τὴν προσήκουσαν αὐτῇ τάξιν, τὴν πρώτην ἐν τῷ κόσμῳ τάξιν ἐγκαταλείπουσα μὲν διὰ παντός τὰς χιμαίρας τῆς στρατιωτικῆς δόξης, ἐνστερνιζομένη δὲ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐν Ἀρτάκη, 187. . . .

N. K. A.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ζ΄.

(Ἐξ ἀνεκδότου κώδικος Ἰω. Πρωίου Θεραπευνοῦ).

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῆς πρὸς τὸν πατριώτατον κ. Γεράσιμον καὶ εἰς ὅλην τὴν τῶν ἀρχιερέων ἐκκλησίαν, παρὰ τοῦ πρῶτου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Νεοφύτου μετὰ τὴν ἐξῶσιν αὐτοῦ ἀποσταθείσης πολυθρόνης, τὸν ἐπιστολῆς.

Τὴν θεοφροῦνητον αὐτῆς παναγιότητα, καὶ πᾶσαν τὴν ἱερὰν καὶ ἁγίαν σύνοδον τῶν περὶ αὐτὴν, καὶ πάντων τῶν ἐνδημούντων ἁγίων ἀρχιερέων, εὐλαβῶς προσκυνῶ.

Μετὰ δὲ τὰς εὐλαβητικὰς προσκυνήσεις μου δηλοποιῶ τῇ θεοστηρίκῳ αὐτῆς παναγιότητι, καὶ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ, τὴν εἰς τὴν νῆσον Χάλκην αἰσίαν ἀφίξίν μου, ἐρωδιασμένην αὖσαν μὲ τὰς παναγίας καὶ πανιέρους ὑμῶν εὐχὰς, καὶ ὅτι ἦλθον μὲν χαριέντως διὰ τὸ κλέος καὶ τὴν τιμὴν ὅπου ἐπροξενήσατε εἰς ὅλον τὸ γένος μὲ τὴν τοιαύτην ἀπόπεμψίν μου τοῦ πάντη ἀναξίου πάντων τῶν προκατόχων μου, ἐν συντριβῇ δὲ ψυχῆς καὶ μετάνοιᾳ ἀπὸ καρδίας, μεμνημένος τῶν ὧν ἐπραξά ἀμαρτημάτων τε καὶ πλημμελημάτων, σὺ μόνον ἐν τῷ δικστήματι τῆς ἀναξίου προστασίας μου ἐν τῷ πατριαρχικῷ καὶ οἰκουμενικῷ παναγίῳ θρόνῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχιερατείας μου, καὶ

πασῶν τῶν ἀπ' ἧς γεγέννημαι ἡμερῶν μου ἐν τῷ πολυμόχῳ καὶ προσκαίρῳ βίῳ τούτῳ. Ὅθεν πρὸς παραμυθίαν ἐμήν καὶ ἀγαθὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου προσέρχομαι μετὰ δακρύων, καὶ ἐν κατανύξει ψυχῆς, καὶ γονυκλιτῶς παρρησιάζομαι διὰ τοῦ παρόντος μου εὐτελοῦς ἐνώπιον τῆς θεοφροῦνητον καὶ θεοστηρίκτου αὐτῆς παναγιότητος, καὶ πάσης τῆς ἱερᾶς τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἐκκλησίας, καὶ θέμενος ἐπὶ νοῦν ἀναμνηστικῶς παρίσταμαι ἐνώπιον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδιαιρέτου τριουποστάτου Τριάδος, τοῦ ἐνὸς Θεοῦ, ὅστις πολλαχοῦ τῶν θείων γραφῶν, φιλευσπλάγγνως καὶ θεουργικῶς ἀποφαίνεται τὸν ἐρχόμενον πρὸς με σὺ μὲ ἐκβάλλω ἔξω, καὶ εἶπὶ σοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ἐγὼ πάρεμι, καὶ, εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου, κατὰ τὸν συνῶδον τούτοις παρομαρτοῦντα θεόπνευστον καὶ θεηγόρον Δεθὶδ ἐξομολογοῦμαι τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἁληθῶς τὸ βδελυγμὰ τῆς ἐρημώσεως, τὸ εἰς τοσοῦτον καιρὸν ἀναξίως ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, καὶ τὸ αὐτόχρημα πάσης ἀνομίας τε καὶ ἀμαρτίας, καὶ ὅσα κατ' ἐμοῦ λέγονται εἰς τὸ κατ' ἐπιφάνειαν βυθίζουσιν εἰς λέγοντες, μὴ εἰδότες τὸ βάθος τῶν ἀνομιῶν μου. Ἐγὼ δὲ ἐναντι Κυρίου καὶ τῆς ἱερᾶς ὑμῶν ἀδελφότητος, καὶ παντός εὐσεβοῦς πληρώματος δοξολογῶ τὴν ἄβυσσον τῶν ἀμαρτημάτων μου, καὶ ζητῶ θερμῶς τὴν παρὰ πάντων συγχώρησιν. Διορίζω δὲ ἐπομένως ἐπιτροπὴν μου τὴν ἡμετέραν σεβασμιωτάτην παναγιότητα, καὶ σὺν αὐτῇ τοὺς τιμιωτάτους καὶ χρησιμωτάτους κατὰ πνεῦμα αὐτῆς υἱούς, τὸν τιμιωτάτου μισέρ Σκαρλάτον Σεβαστόπουλον, τὸν κυρίτην Μηχαλάκην γούναριν καὶ τὸν κυρίτην Ἰορδανάκην τζεδαχερτσῆν, ὅπου διὰ τῆς δεσποτικῆς αὐτῆς προσταγῆς νὰ ληρθῶσι τὰ κλειδιά τοῦ Γκαρκιρίου τοῦ ἄνω καὶ κάτω, καὶ ὅσα εὐρίσκονται ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐν τῷ κονακίῳ μου, γούναρι δηλαδὴ, παπλώματα, καὶ εἴτι ἄλλο, μέχρι καὶ μιᾶς κανδήλας, καὶ τὰ σωζόμενα ἀρχιερατικά μου, ταῦτα πάντα νὰ πωληθῶσι, καὶ νὰ καταγραφῇ ἡ ποσότης ἐνὸς ἐκάστου πωληθέντος πράγματος, καὶ συναχθέντα τὰ ἅπρα νὰ ἐγχερισθῶσι τῷ κοινῷ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίᾳ· νὰ ἐπιταχθῇ δὲ καὶ ὁ ἀρχιδιάκονός μου, καθὼς γράφω καὶ αὐτῷ, ὅπου ἐκτός τῶν δύο χιλιάδων γροσίων, ἅπερ ἔλαβε παρὰ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου, κυρίου Ἀνθίμου κατὰ τὰ σάβδατον τὴν ἡμέραν τοῦ κινήματός μου, ἔλας πρὸς ἐμὲ διὰ τὴν ἐξῆς ζωτροσίαν μου, χαριζομένη μοι ἡ

μακαριότης αὐτοῦ διὰ τὴν ἣν ἐποιήσαμην ἀριέ-
ρωσιν τῷ Παναγίῳ καὶ ζωοδόχῳ τάφῳ, τῶν 2500
δηλονότι γροσίων, ὅσα ἄσπρα περιττεύοντα ἔχει
εἰς χεῖράς του νὰ ἐγγειρίσῃ καὶ ταῦτα πάντα τῷ
κοινῷ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας
ὡς ἀναθήματα, ἔχω δὲ καὶ μαζὶ μου, λαβὼν ἐν
σαντουκάκι, ὑπερ τεκμαίρομαι ἔχειν ἐν ἑαυτῷ
ἀσημικὰ ἔως 2250 γροσίων, οὕτως τὸ κλειδί
εἶναι ἐντεθειμένον μετὰ εἰς τὸ γκιρκίρι, καὶ τὰ
βούχα τῆς ἐνδυμασίας μου, ἓνα σελτέν, δύο κάπ-
παις, δύο παπλώματα, καὶ ὀλίγα πακίρικα· εἰ
μὲν δὲ ἔξω ἀπὸ αὐτὰ ὅπου γράφω ἔχω εἰς τινα
οἰκονομικῶς, ἢ σὺν τόκῳ πολὺ ἢ ὀλίγον ἐκτὸς
τοῦ χαρτσιλκίου μου ὅπου ἔλαβον μετ' ἐμοῦ
συμπορευμένου εἰς πεντήκοντα γρόσια, καὶ κρύ-
πτων δὲν τὰ ἀναρέρω ὑποπτευόμενος ἐνδεχόμενα.
εἶην ἀρρωρισμένος παρὰ τοῦ Θεοῦ Κυρίου παντο-
κράτορος πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ
κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνα-
τον ἄλυτος, ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς μου, καὶ πρὸς Θεὸν προσευχαὶ καὶ μετάνοι-
αι, καὶ ἡ ἐξομολόγησίς μου βδέλυγμα ἔστω
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ μερίς μου ταχθήτω μετὰ
πάντων τῶν αἰρετικῶν, καὶ παντὸς ἀμαρτωλοῦ,
καὶ μέτοχος τῆς αἰωνίου καὶ ἀτελευτήτου κολά-
σεως. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς πληροφρίαν πάσης
ὕλικης καὶ χρηματικῆς καταστάσεώς μου, εὐ-
σεβῆς ὦν καὶ ὁμολογῶν πιστῶς τὸ σύμβολον τῆς
ὀρθοδόξου, καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, καὶ
πάντα τὰ ἐγγραφα καὶ ἄγραφα ἔθιμα, καὶ παρα-
δόσεις τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πιστεύων.
Ἐπειδὴ δὲ εἰμὶ ποιοῦτος, ὡς καὶ ἐν προοιμίᾳς
ὁμολογῶ, καὶ ἐξομολογῶμαι ἐνώπιον ὑμῶν καὶ
κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς νόμους οὐκ ἄξιον
ἐμαυτὸν κρίνω τοῦ ἐκτελεῖν τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης
μου εἰς ἄρεσιν τῶν προεπτακτικῶν μοι, καὶ ἐλ-
πίδα σωτηρίας μου, ὡς οἰκεῖα βουλῇ καὶ θελήσει
ἀπίστην καὶ ἀπεμακρύνθην τῆς πατριαρχικῆς
προστασίας, οὕτω συντριβῇ ψυχῆς καὶ διανοίας
παραίτομαι καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐνεργείας καὶ
πράξεως ὡς μὴ ἄξιος τοῦ ἱερατεῦσιν τῷ ὑψίστῳ
Θεῷ, εἰμὴ διὰ τὴν προαιρετικὴν μου ἐξομολόγησιν
ρήτῳ· ἥθελε συγχωρήσῃ ἡ ὑμετέρη παναγιότης
καὶ ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἐκτὸς τοῦ βήματος μέ-
ρους τι πρὸς ἐνδειξὴν τοῦ ἀρχιερατικοῦ χαρακτῆρος.
εἰ δὲ μὴ εἰμὶ καὶ διαμένω μέχρις ἐσχάτης μου
ἀναπνοῆς Νεόφυτος μοναχός.

Παναγιώτατε δέσποτα, ἀγία καὶ ἱερὰ σύνοδος
τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, ὀρχίζω ὑμᾶς εἰς τὸν ἀδέ-
καστον καὶ φοβερὸν κριτὴν Θεὸν τὸν λέγοντα ἐν
ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς, καὶ ὑποσχόμενον μὴ ἐκβα-
λεῖν ἔξω τὸν πρὸς αὐτὸν ἐν μετανόια ἐρχόμενον,

ἂν δὲν δεχθῇτε τὴν θερμὴν μου ταύτην ἐξομολό-
γησιν καὶ διάταξιν καὶ παράκλησιν, τὸ ὅποιον
δὲν πιστεύω πώποτε νὰ γένη εἰς τὸν καιρὸν τῆς
κατ' ἐὐδαιμονίαν ἐμὴν πατριαρχείας τοῦ πατρὸς
μου, καὶ σεβασμιωτάτου διαδόχου μου κυρίου κυ-
ρίου Γερασίμου. Ἀποῦ δὲ ταῦτα πάντα λάβωσι τὸ
ἀγαθὸν πέρας, παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἀποφασισθῇ
καὶ ὁ τόπος τῆς ἡσυχίας μου διὰ νὰ περάσω τὸ
ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου ἐν ἡσυχίᾳ τε καὶ μετα-
νοίᾳ. Δέομαι δὲ πρὸς τοὺτοις νὰ γένη καὶ ἐν συν-
οδικῶν συγχωρητικῶν, τὸ ὅποιον νὰ περιέχῃ ὅτι,
ἐπειδὴ ἐνώπιον τῆς παναγιότητός της καὶ τῆς
ἱερᾶς συνόδου ὁμολόγησα περιληπτικῶς τὴν ἀνα-
ξιότητά μου εἰς τὸ ἱερατεῦσιν Θεῷ, καὶ ὑποσχέ-
θην ἐξομολογηθῆναι ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ μου
πατρὸς καὶ τὰ κατὰ μέρος ἀμαρτήματά μου, ὅσα
ἔπραξα λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ἐκουσίως ἢ
ἀκουσίως, καὶ οὕτως ἐπομένως νὰ ἐκφωνοῦνται
αἱ τῆς συγχωρήσεώς μου εὐχαί.

Αὐτὰ, παναγιώτατε δέσποτα, ἐν κατανύξει
ψυχῆς, καὶ ἐν μετανόια εἰλικρινεῖ, καὶ ἐκτὸς ἁλ-
λης οἰασθήποτε δολιότητος, κατὰ γρῆος τὰ ζητῶ
ἀπὸ τὴν παναγιότητά της ὡς ἀπὸ διαδόχον μου,
καὶ ἂν δὲν ἴδῃ τὴν ἐνέργειαν ὅλων τῶν ζητου-
μένων, ἐπ' ἐκείνης τῆς ὥρας τὴν τραβῶ ἀπὸ τὸ
ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ ὁμολογίόν της, καὶ τὴν
φέρω εἰς ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν κριτήριον τῆς δευτέ-
ρας παρουσίας πρὸς κρίσιν· ἵνα εἰ μὲν ἐν δολιό-
τητι ὁ τρόπος οὗτος ὁ ἰδικός μου, καὶ ἡ μετάνοι-
αί μου, ἀκούσω τὸ, πορεύου ἀπ' ἐμοῦ ὁ κατη-
ραμένος εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον τὸ ἡτοιμασμένον
τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα
μὲν ὑποκλινῶς, εὐλαβῶς, πειθηνίως, αὐτῇ τε
καὶ πάσῃ τῇ ἱερᾷ ἀδελφότητι. Εἴησαν δὲ μοι αἱ
πανάγια, καὶ πανίεροι θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχαὶ
ἀρωγῇ, καὶ συντήρησις, καὶ φύλαξις πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ὁ ὁμολογητὴς τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀμαρτημά-
των, καὶ ἔλεος πρὸς ἄρεσιν ζητῶν.

Ὁ πρὸ τῆς παναγιότητός της, ἦδη δὲ
ΝΕΟΦΥΤΟΣ μοναχός.

II ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Παναγιώτατε πατριάρχα πρῶτην Κωνσταντινου-
πόλεως ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὲ ἡμῶν ἀ-
δελφε, κυριε κυρ. Νεόφυτε, τὴν παναγιότητά
της ἀδελφικῶς κατασπαζόμενοι ἡδέως προσα-
γορεύομεν.

Τὸ πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν ἱερὰν τῶν ἁγίων ἀρχιε-
ρέων ὁμήγουριν ἀδελφικὸν αὐτῆς γράμμα ἄσμενοι
ἐλάβομεν, δηλωτικὸν τῆς εὐχαριστηρίου αὐτῆς